

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Davidis Regii Prophetæ Psalterium

Moritz <Hessen, Landgraf>

Smalcaldiae, 1593

VD16 B 3258

Psalmvs XII. Saluum me fac Domine, &c.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68864)

Suffulti reprobos fortiùs aggredi.
Rebus sed quid agant, quid malè perditis?
In sacris Deus est adibus, & sedet
In cœlis, posita est regia splendida
Regnantis Domini fulgido in athere.
Intentis oculis acta nefaria
Osseruat reprobi, Iouaq; palpebris
Attentis tumidi facta notat mala.
Iustos atq; pios quippe probat Deus.
Ast prauos homines odit, & impios
Pœnis commertis ultor hic afficit.
Ignitis reprobos obruet imbribus,
Immittet pluuias sulphure, fulgure,
Mixtas, in reprobos: impia grandine
Ingenti Dominus pectora puniet,
Horrendo feriet fulmine perfidos.
Est iustus Dominus, iusticiaq; amans,
Iustis Ioua refert premia splendida.

PSALMVS XII.

Saluum me fac Domine, &c.

PResta opem presso, Deus, & relicto,
Quippe sanctorum decus est minutum

sapphica

Et

*Et fides omnis penitus maligno
Exulat orbe.*

*Sentiunt hoc quando loquuntur illud,
Discrepant blandis variantq; linguis
Duplici inter se labio sonantes*

Grandia verba.

*At Deus fraudes reprimat malorum,
Frena mendaci iniiciatq; lingua,
Spiritusq; altos animisq; vanos*

Tollat ab orbe.

*Imperet nostro labio quis? aiunt,
Cui licet nostram cohibere linguam?
Quodlibet nobis licet, hac quis unquam*

Comprimet ora?

*At Deus dicit, quoniam malignus
Scuit hostis, me mouet inde tristis
Pauperum planctus, mouet & piorum*

Sors miseranda.

*Ergo succurrens recreabo pressos,
Pauperes damnis grauibus leuabo,
Hinc piis tempus veniam per omne*

Auxiliator.

Sunt Dei summi magè pura verba

Optimo

Optimo argento toties sequare,
Id licet flammis toties probàrit,

Septima testa.

Ergò tu pellas homines malignos,
Protegas sanctos, reprobos retundas,
Ne sua sanctis noceant dolosa

Improbitate.

Quippe quum pestes dominantur ista,
Regnat in terris scelus omne: vastant
Quicquid est recti reliquum boniq;

Vilia monstrat.

PSALMVS XIII.

Vsquequo Domine obliuisceris &c. *afclapadun*

Cur sic immemor es, tu Deus ò, mei?

Oblitusne mei es, dum videor mihi

Desertus? miserum me, rogo, respice.

Quàm longo spacio turbida mens erit?

Quàm longo spacio corde ero languidus?

Quàm longo spacio praualet inuidus?

Ah mæsti gemitus percipe pectoris,

Illustraq; tuo lumina spiritu,

Mi somnus ne aliquis lethifer ingruat.

D

Vnquam

*Hande in longo miltu min
so gar vngstern in long
u vrbey, tu in anlich für misr*

*2 in long soe ig sorgen i fu
mim serbe vni mig dny/ten
ni inuimul' frenen tag lig' min
long soe sig min fiend' vbermig
vsteln.*

*3 gesawt das vndt vrbere mig hrr
man jet vrbeygtu min angr dnt
my mgt ism to die vngst hrr.*